

ת"פ 33883/08/14 - מדינת ישראל נגד שמעון דרור חלבי

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 33883-08-14 מדינת ישראל נ' חלבי

בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים וינשטיין
בעניין: מדינת ישראל באמצעות עוה"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

שמעון דרור חלבי

הנאשמים

באמצעות עוה"ד יונתן לבני

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה **הסעת שוהים בלתי חוקיים** - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") ובהסעת אנשים לצד הנהג שלא לפי **ההיתר** - עבירה לפי תקנה 82א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 15/07/13 בסמוך לשעה 22:11, הסיע הנאשם 7 נוסעים, מתוכם 6 תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין, למרות שעל פי רישיון, ניתן היה להסיע ברכב עד ארבעה נוסעים, בנוסף לנהג. ברכב ישבו 5 נוסעים ובארגז הפתוח, על רצפת תא המטען, ישבו שניים, מבלי שהיה במקום מושב מתאים לנסיעה, כשהם אינם חגורים בטיחות. כמפורט בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, נהג הוא ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה (יוער, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, אך חלק על הוראת חיקוק 2 שעניינה נהיגה פוחזת של רכב). לשישה מתוך שבעת הנוסעים, לא היו אישורי שהייה בישראל באותה עת.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. לטענת המאשימה, מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר קצר ועד ל- 20 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה לגזירת עונש של 6 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

4. ב"כ הנאשם טען שהמדובר בנאשם שהסיע את הנוסעים כ"טובה", מתוך רצון לסייע ושלא תמורת תשלום. הנאשם בדק את תעודת הזהות אך של אחד הנוסעים, והסיק שיתר הנוסעים אף הם בעלי היתר כניסה לישראל. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, שהנאשם הוא אדם נורמטיבי, אב לשלושה קטינים והמפרנס היחיד של התא המשפחתי. בנסיבות הללו עתר ב"כ הנאשם שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אלא להסתפק בקנס כספי, של"צ ופסילת רישיון מותנית והכל, כדי שלא לפגוע בפרנסת המשפחה.

5. הנאשם הוסיף והדגיש, כי זו מעידתו הגדולה ביותר. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט בשים לב למחלת רעייתו ומאחר שרישיון הנהיגה משמש אותו לפרנסתו.

תסקיר שירות המבחן:

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 27/10/15, הנאשם כבן 49, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים (מאז הוגש התסקיר, נולד לנאשם תינוק נוסף). בנותיו מנישואיו הראשונים בגירות ושלושת ילדיו מנישואיו השניים, קטינים. הנאשם הורשע בעבר (בשנים 1999 ו- 2001) בביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוגו מנישואיו הראשונים. הנאשם שלל התנהלות אלימה מצדו כלפי גרושתו, וטען שנשפט שלא בצדק על כך. הנאשם נישא בשנית בשנת 2011. לטענת הנאשם, רעייתו סובלת מדלקת פרקים ואינה עובדת.

7. הנאשם סיים 12 שנות לימוד במסגרת בית ספר מקצועי למכונאות רכב, ושירת שירות צבאי מלא. לפני כ- 17 שנים, לאחר גירושיו, נפגע בגבו בתאונת עבודה עת נפל מגובה. את העבירה שבבסיס כתב האישום ביצע הנאשם בתקופה בה עבד כמנהל עבודה בחברת פיתוח. מינואר 2014 מועסק הנאשם כמנהל עבודה. מעסיקו אישר שהנאשם מגלה אחריות בתפקידו, מקפיד על הבטיחות באתר העבודה, בטיחות העובדים וממלא תפקידו בצורה טובה ואחראית, לשביעות רצון הממונים.

8. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה- לטענת הנאשם היה הוא בצום באותו היום. לאחר שעות עבודתו השגריתות, נדרש להגיע למקום העבודה. את הנוסעים העלה לרכבו לאור בקשתם לסייע להם וזאת, לאחר שביקש לראות אישורים ואחד מהם אכן הציג אישור לשהייה בישראל כדין. בדיעבד מבין הנאשם כי טעה בכך שלא ביקש לראות אישור כאמור גם מיתר הנוסעים. הנאשם ייחס את האמור לתמימות. הנאשם הביע צער רב על מעורבותו בפלילים, הפיק לקח ואינו מעלה עוד לרכבו אנשים שאין הוא מכיר ושלא ראה אישורים בעניינם.

9. שירות המבחן התרשם שברקע ביצוע המיוחס לו, מגלה הנאשם תפקוד ללא חשיבה מעמיקה למורכבות המצב. עם זאת, התרשמות שירות המבחן היתה שמדובר באדם המתפקד בתוך עולם ערכים נורמטיבי ושבביצוע העבירה אינו מאפיין את מהלך חייו בדרך כלל. שירות המבחן התרשם שהנאשם הפיק לקח ממעורבותו בפלילים, והורתע מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד.

10. שירות המבחן המליץ לשקול להימנע ממאסר בפועל ולהטיל על הנאשם עונש חלופי במסגרת של"צ בהיקף נרחב, לצד מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד.

חו"ד הממונה על עבודות שירות:

11. בחוות דעת מיום 30/12/15 קבע הממונה, כי לנוכח המסמכים הרפואיים שהציג הנאשם, מסמכים שנבחנו ע"י רופא שב"ס, הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם:

12. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

13. כאשר בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים עסקינן, הערך המוגן הינו זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, לצורך הגנה על בטחונה ובטחון אזרחיה. בהסעת מספר נוסעים העולה על המספר המותר ברישיון הרכב, מבוקש להגן על ביטחונם ובטיחותם של הנוסעים ומשתמשי הדרך.

14. בנסיבות בהן עסקינן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית. מעבר למספר השוהים הבלתי חוקיים שהוסעו ע"י הנאשם, הרי שהנאשם הסיע שניים מהנוסעים בארגז פתוח ללא חגורות בטיחות. האמור מתווסף לכך שבהתאם לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הוא נהג בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה.

15. רמת הענישה בגין עבירות הסעה, חמורה מרמת הענישה בגין שהייה שלא כדין, בהיות המסייעים "חוטאים ומחטיאים" (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל) ומכאן גישת המחוקק ובתי המשפט שהחמירה עמם וקבעה כי העונש הראוי הינו מאסר בפועל (רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל). מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסעת תושב זר שלא כדין, נקבעה ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל. בהתאם להלכה הפסוקה, גם מקרים של הגשת סיוע מתוך תמימות, הוגדרו כ"מעשי עבירה שענשם בצדם" ובתי המשפט נדרשים למדיניות מחמירה ומרתיעה. הכלל הוא שראוי שייגזר עונש מאסר בפועל בגין עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהים בלתי חוקיים. עם זאת, יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו, כאשר אין בהכרח חובה לגזור על הנאשם מאסר בפועל:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור" (רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל. 12/02/06).

16. לאחרונה ניתן פסק דין של כב' בית המשפט המחוזי בירושלים, אשר בחן את מתחם הענישה בגין עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים וקבע את שלהלן:

"בתי-המשפט נוהגים להטיל מאסרים בפועל של ממש בגין עבירות של הסעת תושבים זרים, ללא היתר, כאשר נסיבות ההסעה מצביעות על סיכון ביטחוני מוגבר, או על סיכון תעבורתי משמעותי; כמו מקרים שבהם מספר הנוסעים היה רב, כיוון ההסעה היה "מקו התפר" לתוך המדינה, ההסעה הייתה תמורת תשלום, לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות או בעבירות חמורות, וגזירת-דין לאחר ניהול הוכחות מבלי שהנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם (ראו למשל: רע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל (24.3.11); ורע"פ 2742/13 פהמי עיסא נ' מדינת ישראל (28.4.13)). בתי-המשפט אף גזרו עונשי מאסר בפועל על נאשמים נעדרים הרשעות קודמות, שהורשעו בהסעת מספר רב של שוהים בלתי חוקיים ללא היתר (רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14); רע"פ 617/15 מונתאסר נ' מדינת ישראל (2.4.15); עפ"ג (י-ם) 54847-09-12 סלאימה נ' מדינת ישראל (8.11.12); עפ"ג (י-ם) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (25.6.13); ע"פ (י-ם) 37980-01-13 ואסם נ' מדינת ישראל (9.9.13); ות"פ (י-ם) 49845-01-14 מדינת

ישראל נ' מותאסר רשק (11.12.14).

עם-זאת, לא מעטים המקרים שבהם בתי-המשפט הסתפקו בהטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, זאת בהתחשב בנסיבות הספציפיות, הן של העבירה והן של הנאשם (ראו למשל: עפ"ג 2593-06-10 מדינת ישראל נ' ג'מיל (17.6.10); עפ"ג 2195/10 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו איסמעיל (16.9.10); עפ"ג (מרכז) 35429-10-11 עומר סמארה נ' מדינת ישראל (19.2.12); עפ"ג (מרכז) 56862-05-13 וגים נ' מדינת ישראל (18.8.13); עפ"ג 50-09-14 חג'אג' נ' מדינת ישראל (2.11.14); עפ"ג 36697-06-14 קיאען נ' מדינת ישראל (11.1.15); ועפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' גודאת רשק (11.3.15)) (עפ"ג (מחוזי-י-ם) 56821-03-15 עזמי אל טלאלקה נ' מדינת ישראל). (24/8/15)

17. בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בענייננו, הנאשם הסיע 7 נוסעים ברכב המתאים להסעת 4 נוסעים, כאשר שניים הוסעו בארגז פתוח. מאחר שהנאשם לא הכיר את הנוסעים ברכבו ולא יכל לדעת מה מטרת שהייתם בישראל, עלול היה הדבר לסכן את שלום הציבור ובטחוננו.

הנאשם טען שהסיע את הנוסעים בתום לב, כדי לסייע להם, אלא שהעובדה שהנאשם הסיע 7 נוסעים בסה"כ, ברכב בו מותר להסיע 4 נוסעים (בנוסף לנהג), כאשר שניים ישובים בארגז האחורי ללא חגורות בטיחות, מטילה ספק האם אכן המדובר בתמימות וסיוע גרידא. עם זאת, לקולא יש לציין שלא נטען שהנאשם קיבל תשלום תמורת הסעת השוהים הבלתי חוקיים או שלביצוע העבירה קדם תכנון.

18. אוסיף, כי בהתאם לסעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, הסעת מעל 6 שוהים בלתי חוקיים מהווה **נסיבה מחמירה** בגינה נקבעה ענישה של עד שלוש שנים, חלף שנתיים מאסר ללא הנסיבה המחמירה.

19. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, סבורתני כי מתחם העונש ההולם את העבירה של הסעת שבעה נוסעים, מתוכם שישה שוהים בלתי חוקיים בנסיבות המקרה שלפניי, הוא מתחם הנע בין מאסר קצר, אשר בנסיבות המתאימות יתכן וירוצה בעבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: ת.פ. (י-ם) 60450-12-12 מדינת ישראל נ' באסל עדואן. 05/06/13; ת"פ (י-ם) 24532-04-12 מדינת ישראל נ' אבו אלחלאווה. 09/05/13; ת"פ (י-ם) 52135-06-12 מדינת ישראל נ' תוואתי. 20/02/13; ת"פ (מרכז) 49898-03-12 מדינת ישראל נ' בדר. 05/04/13; ת"פ (פ"ת) 449-12 מדינת ישראל נ' עיסא. 27/12/12; רע"פ 2742/13 עיסא נ' מדינת ישראל. 28/04/13).

העונש המתאים

20. לזכותו של הנאשם הבאתי בחשבון שהמדובר בנאשם המתפקד בעולם ערכים נורמטיבי. הנאשם נשוי ואב לשלושה קטינים, אשר עול פרנסת המשפחה עליו. רעיית הנאשם חולה בדלקת פרקים ואינה עובדת. בנסיבות כאמור, מאסר ממושך יפגע בתא המשפחתי. לקולא לקחתי בחשבון גם את העובדה שהנאשם הודה, נטל אחריות והפיק לקחים ממעשיו. יוער, כי למרות שלנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, מדובר בעבירות

שבוצעו לפני שנים רבות ושאינן קשורות לעבירות בהן הורשע, כאשר אף לא נטען שההסעה בוצעה לשם בצע כסף, או מתוך מחשבה לסיוע בעבירות רכוש או ביטחון. בנסיבות כאמור, **"ככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כוח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא מישקלם של טעמי הזכות"** (רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל. 12/02/06).

21. שירות המבחן התרשם שברקע ביצוע המיוחס לו, מגלה הנאשם תפקוד ללא חשיבה מעמיקה למורכבות המצב. עם זאת, המדובר באדם המתפקד בתוך עולם ערכים נורמטיבי בבסיסו, שביצוע העבירה אינו מאפיין את מהלך חייו בדרך כלל. הנאשם הפיק לקח ממעורבותו בפלילים, כאשר להליך הפלילי הרתעה מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד.

לנוכח מכלול האמור, לו היה הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, היה מקום לשקול בחיוב לאפשר לנאשם לרצות את מאסרו בעבודות שירות. עם זאת, בהינתן והנאשם נמצא כבלתי כשיר לבצע עבודות שירות, ההתחשבות בנאשם ובכלל הנסיבות שתוארו לעיל, תהא במשך המאסר שייגזר עליו ובהטלת פסילה על תנאי, חלף פסילת רישיון בפועל.

22. לאור מכלול האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

22.1. 3 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 27/03/15 עד השעה 10:00 במגרש הרוסים בירושלים.

22.2. שלושה חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים ממועד שחרורו עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל.

22.3. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שלושה חודשים, אם יעבור הנאשם תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ו, 25 ינואר 2016, במעמד הצדדים.